

+ Μέγεθος Γραμμάτων -

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΝΟΜΟΣ (INTRASOFT INTERNATIONAL)**2682/2014 ΣΤΕ (633522)**

*Τράπεζα Ελλάδος
6α, 2, 4, 7 (ψευδερμικός νόμος)*

(Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Πράξεις, εκδοθείσες κατ' επίκληση των άρθρων 63Δ παρ. 13 Ν. 3601/2007 και 9 παρ. 12 Ν. 4051/2012, συνιστούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις και προσβάλλονται με αίτηση ακύρωσης. Η πράξη της Επιτροπής Μέτρων Εξυγίανσης της Τράπεζας της Ελλάδος, με την οποία καθορίστηκε οριστικώς η διαφορά της αξίας των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που μεταβιβάστηκαν από την υπό ειδική εκκαθάριση τραπεζική εταιρεία, προσβάλλεται άνευ εννόμου συμφέροντος από το αιτούν Ταμείο. Η απόφαση της Προϊσταμένης της Μονάδας Εξυγίανσης Πιστωτικών Ιδρυμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος, με την οποία κλήθηκε το Τ.Χ.Σ. να καταβάλει το υπόλοιπο της διαφοράς, εκδοθείσα υπό το κράτος ισχύος της από 30.4.2012 Π.Ν.Π., είναι νόμιμη. Απορρίπτεται η αίτηση ακύρωσης.

Αριθμός **2682/2014**ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ **ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ** ΤΜΗΜΑ Δ'

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 9 Οκτωβρίου 2012, με την εξής σύνθεση: Σωτ. Ρίζος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Δ' Τμήματος, Γ. Παπαγεωργίου, Αικ. Χριστοφορίδου, Σπ. Χρυσικοπούλου, Κ. Κουσούλης, Σύμβουλοι, Ηλ. Μάζος, Ο. Νικολαράκου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Μ. Παπαδοπούλου, Γραμματέας του Δ' Τμήματος.

Για να δικάσει την από 8 Ιουνίου 2012 αίτηση:

του, που εδρεύει στην Αθήνα (..), το οποίο παρέστη με τη δικηγόρο Θεοδώρα Αντωνίου (Α.Μ. 10123), που τη διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά της, η οποία παρέστη με το δικηγόρο Γεώργιο Ψαρουδάκη (Α.Μ. 25229), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

και κατά του παρεμβαίνοντος, που εδρεύει στην Αθήνα (....), το οποίο παρέστη με το δικηγόρο Νικόλαο Μουσα (Α.Μ. 12187), που τον διόρισε με πληρεξούσιο.

Με την αίτηση αυτή το αιτούν Ταμείο επιδιώκει να ακυρωθούν: 1) η υπ' αριθμ. 69/3.5.2012 πράξη της Τράπεζας της Ελλάδος, 2) η απόφαση που ελήφθη στην 2/9.4.2012 συνεδρίαση της Επιτροπής Μέτρων Εξυγίανσης της Τράπεζας της Ελλάδος καθώς και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Συμβούλου Αικ. Χριστοφορίδου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την πληρεξουσία του αιτούντος Ταμείου, η οποία ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, τον πληρεξούσιο της καθ' ης Τράπεζας και τον πληρεξούσιο του παρεμβαίνοντος Ταμείου, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ á τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1065966, 3344935/2012 ειδικά γραμμάτια παραβόλου).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση των εξής πράξεων: α) της απόφασης της Επιτροπής Μέτρων Εξυγίανσης της Τράπεζας της Ελλάδος που ελήφθη στη συνεδρίαση 2/9.4.2012, με την οποία καθορίστηκε οριστικώς η διαφορά της αξίας μεταξύ των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που μεταβιβάστηκαν από την υπό ειδική εκκαθάριση «..... Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία» προς την «.....», σε 676.956.514 ευρώ. Ο καθορισμός της διαφοράς αυτής έγινε κατ' επίκληση των παρ. 4 και 13 του άρθρου 63Δ του ν. 3601/2007, κατά τις διατάξεις του οποίου υπόχρεος καλύψεως του ποσού

της εν λόγω διαφοράς είναι το Σκέλος Εξυγίανσης και β) της Α.Π. 69/3.5.2012 πράξεως της Προϊσταμένης Μονάδος Εξυγίανσης Πιστωτικών Ιδρυμάτων, με την οποία δίδεται εντολή προς το αιτούν να καταβάλει (αντί του) το μη εισέτι καταβεβλημένο ποσό της ως άνω διαφοράς, ήτοι το ποσό των 226.956.514 ευρώ στο πιστωτικό ίδρυμα «.....», βάσει υποχρεώσεώς του που απορρέει από την εν τω μεταξύ δημοσιευθείσα Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (Π.Ν.Π.) της 30ης Απριλίου 2012 (Α' 103).

3. Επειδή, στη δίκη παρεμβαίνει παραδεκτώς, προς υποστήριξη του κύρους των προσβαλλομένων πράξεων, το, έχοντας προς τούτο έννομο συμφέρον διότι, σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν την ίδρυση και λειτουργία του (ν. 3746/2009 – Α' 27 και ν. 4021/2011 – Α' 218), θα καταστεί υπόχρεο να καταβάλει το υπόλοιπο της διαφοράς που προαναφέρθηκε σε περίπτωση ευδοκιμήσεως της αιτήσεως ακυρώσεως.

4. Επειδή, οι προσβαλλόμενες πράξεις, εκδοθείσες κατ' επίκληση των διατάξεων των άρθρων 63Δ παρ. 13 Ν. 3601/2007 και 9 παρ. 12 Ν. 4051/2012, οι οποίες παρέχουν ή στα εξουσιοδοτημένα όργανά της αρμοδιότητες συνδεόμενες με την άσκηση δημόσιας εξουσίας για την προστασία της χρηματοοικονομικής σταθερότητας και την ενίσχυση της εμπιστοσύνης του κοινού στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, συνιστούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις η αμφισβήτηση της νομιμότητας των οποίων γεννά ακυρωτική διαφορά (βλ. και ρητή περί τούτου αναφορά στο άρθρο 9 του ν. 3601/2007). Η πρώτη όμως πράξη, με την οποία καθορίστηκε οριστικώς η διαφορά της αξίας των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που μεταβιβάστηκαν από την υπό ειδική εκκαθάριση τραπεζική εταιρεία στο «.....», υπό το εκτεθέν στο ιστορικό περιεχόμενό της, δεν αφορά ούτε σχετίζεται (αμέσως ή εμμέσως) με το αιτούν Εξάλλου με την αίτηση ακυρώσεως το Ταμείο ουδέμια ιδίαν αυτού βλάβη επικαλείται προερχόμενη από την πράξη αυτή, ούτε προβάλλει λόγους ακυρώσεως για πλημμέλειές της, αρκούμενο να αναφέρει στο δικόγραφο, αορίστως και αβασίμως, ότι η Τράπεζα της Ελλάδος θεωρεί (με την πράξη της αυτή) το ως υπόχρεο καταβολής και ότι η πράξη απευθύνεται και σε αυτό (το αιτούν). Με τα δεδομένα αυτά, η πρώτη αυτή πράξη της Επιτροπής Μέτρων Εξυγίανσης της Τράπεζας της Ελλάδος (συν. 2/9.4.2012) προσβάλλεται άνευ εννόμου συμφέροντος από το αιτούν Ταμείο, η δε αίτηση ακυρώσεως στρεφόμενη κατά της εν λόγω πράξεως πρέπει ν' απορριφθεί ως απαράδεκτη. Κατόπιν τούτων η κρινόμενη αίτηση είναι εξεταστέα κατ' ουσίαν μόνον ως προς τη δεύτερη προσβαλλόμενη πράξη (Α.Π. 69/3.5.2012 της Προϊσταμένης Μονάδος Εξυγίανσης Πιστωτικών Ιδρυμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος), η οποία προσβάλλεται παραδεκτώς και με προφανές έννομο συμφέρον.

5. Επειδή, με το ν. 4021/11 (Α' 218) με τίτλο «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης πιστωτικών ιδρυμάτων» προστέθηκαν διατάξεις στο κεφάλαιο ΙΒ του ν. 3601/2007 (Α' 178) όπου αναφέρονται τα μέτρα που δύναται να λαμβάνει η Τράπεζα της Ελλάδος, στα πλαίσια της εποπτείας και ελέγχου των πιστωτικών ιδρυμάτων, «με στόχο την αποτελεσματική διασφάλιση της χρηματοοικονομικής σταθερότητας έναντι συστημικών κινδύνων και την ενεργό προστασία της εμπιστοσύνης του κοινού στο εγχώριο χρηματοπιστωτικό σύστημα» (βλ. αιτιολογική έκθεση ν. 4021/11). Συγκεκριμένα, στο άρθρο 63 Β. το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 4 του ν. 4021/2011 και αντικαταστάθηκε, μετέπειτα, με την παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 4051/2012 (Α' 40), ορίζεται στην παρ. 1 ότι: «Με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος μπορεί να επιβληθούν, χάριν της προστασίας της χρηματοοικονομικής σταθερότητας και της ενίσχυσης της εμπιστοσύνης του κοινού στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, σε πιστωτικό ίδρυμα, τα μέτρα εξυγίανσης των άρθρων 63Γ-63Ε. Τα μέτρα αυτά στοχεύουν στη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής ευστάθειας, την ελαχιστοποίηση του κόστους εξυγίανσης του πιστωτικού ιδρύματος και την προστασία των καταθετών και επενδυτών, όπως προβλέπουν οι διατάξεις του ν. 3746/2009». Στο άρθρο 63Γ αναφέρεται ως μέτρο εξυγίανσης η αύξηση κεφαλαίου με απόφαση επιτρόπου που τοποθετείται στο πιστωτικό ίδρυμα και εφαρμόζει σχετική εντολή της Τράπεζας της Ελλάδος, στο δε άρθρο 63Ε η σύσταση μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος στο οποίο μεταβιβάζεται το σύνολο ή μέρος των περιουσιακών στοιχείων του αρχικού πιστωτικού ιδρύματος. Στο άρθρο 63Δ περιγράφεται η διαδικασία μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων (δικαιωμάτων και υποχρεώσεων) του πιστωτικού ιδρύματος κατόπιν απόφασης του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Ειδικότερα, ορίζονται τα εξής: 1. Η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται με απόφασή της να υποχρεώσει πιστωτικό ίδρυμα στη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων του προς άλλο πιστωτικό ίδρυμα ή προς άλλο πρόσωπο. Τα προς μεταβίβαση περιουσιακά στοιχεία προσδιορίζονται στην απόφαση του προηγούμενου εδαφίου και μπορούν να είναι δικαιώματα, απαιτήσεις, υποχρεώσεις ή και συμβατικές σχέσεις. 2. Το πιστωτικό ίδρυμα υποχρεούται να μεταβιβάσει τα προσδιοριζόμενα στην απόφαση μεταβίβασης περιουσιακά στοιχεία παραχρήμα και σε κάθε περίπτωση προ της έναρξης της επόμενης εργάσιμης ημέρας. ... 3. Το προς ό η μεταβίβαση πρόσωπο συναινεί με πρότερη έγγραφη δήλωσή του προς την Τράπεζα της Ελλάδος στην προς αυτό μεταβίβαση και στο αντάλλαγμα που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 4. Η δήλωση αυτή αποτελεί εκτελεστό τίτλο για την αξίωση του μεταβιβάζοντος πιστωτικού ιδρύματος κατά του προς ό η μεταβίβαση προσώπου στο καθοριζόμενο αντάλλαγμα. Η Τράπεζα της Ελλάδος καλεί πιστωτικά ιδρύματα ή άλλα πρόσωπα, που κατά την κρίση της και σύμφωνα με τις διαθέσιμες σε αυτήν κατά το χρόνο αυτόν πληροφορίες είναι κατάλληλα για την κτήση των υπό μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων, σε άτυπη και εμπιστευτική διαδικασία υποβολής προσφορών για την απόκτησή τους. Τα κληθέντα σε υποβολή προσφορών πιστωτικά ιδρύματα ή άλλα πρόσωπα, καθώς και οι διοικούντες, υπάλληλοι και συνεργάτες τους, τηρούν

απόρρητο ως προς την ως άνω διαδικασία ... 4. (όπως η πρώτη υποπαράγραφος αντικαταστάθηκε με την παρ. 5 του άρθρου 10 του ν. 4051/2012 και τα δύο πρώτα εδάφια της δεύτερης υποπαραγράφου διαγράφηκαν με την παρ. 13 του άρθρου 10 του ν. 4051/2012). Η διαδικασία υποβολής προσφορών, ο καθορισμός του ανταλλάγματος, του ποσού της διαφοράς κατά την παράγραφο 13 και η μεταβίβαση χωρiono βάσει προσωρινής αποτίμησης των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων, η οποία διενεργείται από την Τράπεζα της Ελλάδος με συντηρητικές εκτιμήσεις των ως άνω στοιχείων επί τη βάσει της εύλογης αξίας αυτών. Αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 1, η Τράπεζα της Ελλάδος αναθέτει σε έναν ή δύο νόμιμους ελεγκτές τη σύνταξη έκθεσης ή εκθέσεων αποτίμησης. Εντός τριμήνου από την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 1, η Τράπεζα της Ελλάδος καθορίζει οριστικά το ποσό της διαφοράς κατά την παράγραφο 13 λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση ή τις εκθέσεις αποτίμησης, τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς και την ανάγκη εύρυθμης λειτουργίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Ο οριστικός καθορισμός του ποσού της διαφοράς από την Τ..... μπορεί να τύχει περαιτέρω προσαρμογής κατά την παράγραφο 15. Σε περίπτωση που οι υποβαλλόμενες προσφορές κρίνονται μη συμφέρουσες, η Τράπεζα της Ελλάδος αποφασίζει είτε τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων προς μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα που συστήνεται για το σκοπό αυτόν σύμφωνα με το άρθρο 63Ε είτε προς υφιστάμενο μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα είτε τη θέση σε ειδική εκκαθάριση του πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με το άρθρο 68. Στην απόφαση μεταβίβασης καθορίζεται επίσης ο χρόνος, στον οποίο η αξίωση του μεταβιβαζόμενου πιστωτικού ιδρύματος σε αυτό το αντάλλαγμα, εφόσον αυτό υφίσταται, καθίσταται απαιτητή, και οι όροι καταβολής. Οι υποχρεώσεις απορρήτου της παραγράφου 3, καθώς και η περί προστίμου σχετική διάταξη εφαρμόζονται και στους νόμιμους ελεγκτές. Στα προς μεταβίβαση περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνονται υποχρεωτικά: α. Οι υποχρεώσεις του πιστωτικού ιδρύματος από καταθέσεις έως του ορίου του άρθρου 9 του ν. 3746/2009 και β. οι υποχρεώσεις του πιστωτικού ιδρύματος από καταθέσεις του Δημοσίου και φορέων της Κεντρικής Κυβέρνησης. Με απόφαση της, δύναται να μεταβιβάζονται περαιτέρω στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού του μεταβιβαζόμενου πιστωτικού ιδρύματος, όταν αυτό απαιτείται για τους σκοπούς της εξυγίανσης. Στα προς μεταβίβαση περιουσιακά στοιχεία δεν περιλαμβάνονται τα δάνεια χαμηλής εξασφάλισης (subordinated debts). 5. ... 6. ... 7. ... 8. ... 9. ... 10. ... 11. ... 12. ... 13. Η, σε περίπτωση που η αξία των μεταβιβαζόμενων στοιχείων του παθητικού στο προς ό η μεταβίβαση πιστωτικό ίδρυμα υπερβαίνει την αξία των μεταβιβαζόμενων στοιχείων του ενεργητικού, καθορίζει το ποσό της διαφοράς, η οποία καλύπτεται ως εξής: α. το Σκέλος Καταθέσεων του καταβάλλει ποσό ίσο με την αξία των εγγυημένων καταθέσεων αφαιρούμενης της αξίας των μεταβιβαζόμενων στοιχείων του ενεργητικού και β. το Σκέλος Εξυγίανσης του καταβάλλει το επιπλέον ποσό. 14. ... 15. ... 16. ... 17. ...». Τέλος, στο άρθρο 68, το οποίο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 του ν. 4021/2011, ορίζεται στην παρ. 1 ότι: «Με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3458/2006 (Α' 94) και του άρθρου 63Ε: α) Πιστωτικό ίδρυμα δεν δύναται να κηρυχθεί σε πτώχευση ούτε είναι δυνατόν να ανοίξει επ' αυτού προπρωχευτική διαδικασία εξυγίανσης. β) Στην περίπτωση που ανακαλείται η άδεια λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με το άρθρο 8, αυτό τίθεται υποχρεωτικώς υπό ειδική εκκαθάριση με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος ...».

6. Επειδή, με το άρθρο 2 παρ. 1 του ν. 3746/2009 (Α?27) είχε ιδρυθεί ν.π.ι.δ με την επωνυμία «.....», σε συμμόρφωση με την οδηγία 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 1994 (L 135), σκοπός του οποίου ήταν αρχικά η καταβολή αποζημίωσης στους καταθέτες (έως του ύψους 100.000 ευρώ) και στους επενδυτές – πελάτες (έως του ύψους των 30.000 ευρώ) των πιστωτικών ιδρυμάτων, τα οποία ευρίσκονται σε αδυναμία να εκπληρώσουν τις προς αυτούς υποχρεώσεις τους, από το σκέλος κάλυψης καταθέσεων και το σκέλος κάλυψης επενδύσεων του αντιστοίχως, οι πόροι των οποίων σχηματίζονται κατ' αρχήν από εισφορές των πιστωτικών ιδρυμάτων (βλ. παρ. 2 του άρθρου 2). Με την παρ. 1 α του άρθρου 7 του ν. 4021/2011 προστέθηκε εδάφιο γ? στην παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 3746/2009 και ορίστηκε ότι ο σκοπός του είναι και «η χρηματοδότηση των πιστωτικών ιδρυμάτων για τους σκοπούς των άρθρων 63Δ και 63Ε του ν. 3601/2007, σύμφωνα με το άρθρο 13Α». Προς το σκοπό αυτό, με το άρθρο 13Α, που προστέθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 7 του ν. 4021/2011, συνεστήθη «Σκέλος Εξυγίανσης», το οποίο, σύμφωνα με την παρ. 1, «παρέχει χρηματοδότηση: α. σε πιστωτικό ίδρυμα κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63Δ του ν. 3601/2007, στη δε παρ. 4, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 19 του άρθρου 10 του ν. 4051/2012 (Α' 40), ορίστηκε ότι: «Εάν ενεργοποιηθεί το ΤΕΚΕ για τους σκοπούς των άρθρων 63Δ και 63Ε του ν. 3601/2007, σε περίπτωση ειδικής εκκαθάρισης τα Σκέλη του αποκτούν αξιώσεις κατά του πιστωτικού ιδρύματος που τίθεται υπό ειδική εκκαθάριση, οι οποίες ικανοποιούνται προνομιακά από το προϊόν της ειδικής εκκαθάρισης μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων του άρθρου 154 περίπτωση γ? του Πτωχευτικού Κώδικα και πριν από τις λοιπές απαιτήσεις του άρθρου 154 του Πτωχευτικού Κώδικα ...». Στη συνέχεια, με το άρθρο 1 του ν. 3864/2010 (Α' 119) ιδρύθηκε το αιτούν νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «.....», σκοπός του οποίου είναι, σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 1 του νόμου αυτού, όπως συμπληρώθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4021/2011 «η διατήρηση της σταθερότητας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, μέσω της ενίσχυσης της κεφαλαιακής επάρκειας των πιστωτικών ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένων και θυγατρικών αλλοδαπών πιστωτικών ιδρυμάτων, εφόσον λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα κατόπιν άδειας της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τα ειδικότερα προβλεπόμενα στον παρόντα νόμο και μέσω της κεφαλαιακής ενίσχυσης μεταβατικών πιστωτικών ιδρυμάτων που συστήνονται σύμφωνα με το άρθρο 63Ε του ν. 3601/2007». Περαιτέρω, με την παρ. 12 του άρθρου 9 του ν. 4051/2012 (Α? 40/29.2.2012), [η οποία αναριθμήθηκε

σε παρ. 15 με το άρθρο δεύτερο παρ. 6 εδαφ. β? της από 30.4.2012 Π.Ν.Π. (Α?103)], ορίσθηκε ότι: «Για δώδεκα μήνες από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας θα καταβάλλει το ποσό που θα κατέβαλε το ΤΕΚΕ κατά την παράγραφο 13 του άρθρου 63Δ και την παράγραφο 7 του άρθρου 63Ε του ν. 3601/2007. Στην περίπτωση αυτή το Ταμείο θα αποκτά την αξίωση και το προνόμιο του ΤΕΚΕ κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 13Α του ν. 3746/2009 ...», στο δε άρθρο 14 ότι η «Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του». Τέλος, με το άρθρο Πρώτο παρ. 6 εδ. γ? της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου της 30.4.2012 (103Α/30.4.2012), η οποία στη συνέχεια κυρώθηκε με το Ν. 4079/2012 (180Α'/20.9.2012), προσετέθη στην ως άνω παρ. 15 άρθρου 9 ν. 4051/2012 νέο εδάφιο γ'. Η κρίσιμη αυτή διάταξη έχει ως εξής: «Κατά την αληθή έννοια των προηγούμενων εδαφίων η υποχρέωση..... καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς ή γεγεννημένες υποχρεώσεις του ΤΕΚΕ που δεν έχουν εκπληρωθεί έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου».

7. Επειδή, το άρθρο 77 του Συντάγματος ορίζει ότι: «1. Η αυθεντική ερμηνεία των νόμων ανήκει στη νομοθετική λειτουργία. 2. Νόμος που δεν είναι πράγματι ερμηνευτικός ισχύει μόνο από τη δημοσίευσή του». Κατά την έννοια της παραγράφου 1 του ως άνω άρθρου 77 του Συντάγματος, η ενάσκηση της εξουσίας αυτής από το νομοθέτη υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο, προϋποθέτει δε διάταξη ασαφούς και αμφιβόλου έννοιας, δημιουργούσα αβεβαιότητα και χρήζουσα ερμηνείας, η οποία προσδίδει πλέον σε αυτήν συγκεκριμένη έννοια, οπότε η ερμηνευτική διάταξη συνισχύει μετά της ερμηνευομένης και έχει συνεπώς αναδρομική ισχύ. Σε περίπτωση όμως που δεν υφίσταται ασάφεια και αμφιβολία ως προς την έννοια ορισμένης διατάξεως, η δια νεωτέρας διατάξεως χαρακτηριζόμενης ή πάντως εμφανιζόμενης ως ερμηνευτικής, επιχειρουμένη ερμηνεία προηγούμενης διατάξεως, δεν αποτελεί την, κατά τα άνω, επιτρεπόμενη από το Σύνταγμα αυθεντική ερμηνεία των νόμων, η οποία συνεπάγεται την προαναφερθείσα αναδρομικότητα, αλλά πρόκειται περί θεσπίσεως νέου κανόνα δικαίου, δια ψευδοερμηνευτικού νόμου, ο οποίος θα ισχύσει για το μέλλον, του αυτοχαρακτηρισμού αυτού ως ερμηνευτικού μη δυναμένου να προσδώσει σε αυτόν αναδρομική ισχύ, διότι τούτο ρητώς αποκλείεται από την προαναφερθείσα παρ. 2 του άρθρου 77 του Συντάγματος (ΣΤΕ 894/1979 Ολ., 489/1986 πρβλ. ΑΠ 186/1980 Ολ., 29/2003 Ολ.).

8. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: με την απόφαση 25/1/17.12.2011 (2856Β/17.12.2011) της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας του πιστωτικού ιδρύματος με την επωνυμία «.....», ετέθη το ίδρυμα αυτό υπό ειδική εκκαθάριση και διορίσθηκε ειδικός εκκαθαριστής. Ακολούθως, με την 26/1/17.12.2011 (2856Β/17.12.2011) απόφαση της ίδιας Επιτροπής δόθηκε εντολή προς τον ειδικό εκκαθαριστή της «.....» να μεταβιβάσει τα περιουσιακά στοιχεία αυτής, όπως περιγράφονται σε προσαρτώμενο παράρτημα, στο πιστωτικό ίδρυμα με την επωνυμία «.....». Ταυτοχρόνως, ενεργοποιήθηκε η διαδικασία που περιγράφεται στις προεκτεθείσες διατάξεις των παρ. 4 και 13 του άρθρου 63Δ ν. 3601/2007 και εξεδόθη η 26/2/17.12.2011 απόφαση του ίδιου οργάνου με την οποία καθορίσθηκε προσωρινώς η διαφορά μεταξύ των μεταβιβαζόμενων στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στο ύψος των 700.338.000 ευρώ. Όπως δε προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, το, στις 23.12.2011, κατέβαλε μέρος του ως άνω προσωρινώς καθορισθέντος ποσού, ήτοι κατέβαλε το ποσό των 450.000.000 ευρώ στον τηρούμενο στην τρεχούμενο λογαριασμό του Στη συνέχεια η Επιτροπή Μέτρων Εξυγίανσης της Τράπεζας της Ελλάδος, με την 2/9.4.2012 απόφασή της (πρώτη και μη παραδεκτώς προσβαλλομένη πράξη, σκέψη 4), καθόρισε οριστικώς τη διαφορά μεταξύ των μεταβιβαζόμενων στο στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στο ποσό των 676.956.514 ευρώ. Τέλος, με την δεύτερη προσβαλλομένη πράξη, ήτοι, με το 69/3.5.2012 έγγραφο της Προϊσταμένης της Μονάδας Εξυγίανσης Πιστωτικών Ιδρυμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος, κλήθηκε το αιτούν Ταμείο (.....) να καταβάλει προς το το υπόλοιπο ποσό της διαφοράς, που ανέρχεται σε 226.956.514 ευρώ, προς εκπλήρωση της νόμιμης σχετικής υποχρέωσης, που του επεβλήθη με την Π.Ν.Π. της 30ής Απριλίου 2012 (Α? 103).

9. Επειδή, με το μοναδικό λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση (69/3.5.2012) της Προϊσταμένης της Μονάδας Εξυγίανσης Πιστωτικών Ιδρυμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος, με την οποία κλήθηκε το αιτούν Ταμείο να καταβάλει το μη εισέτι καταβληθέν ποσό της κατά τα ανωτέρω διαφοράς, είναι μη νόμιμη, διότι εξεδόθη κατ' εφαρμογήν της ψευδοερμηνευτικής και, συνεπώς, αντικειμενής στο άρθρο 77 παρ. 2 του Συντάγματος διατάξεως του άρθρου πρώτου παρ. 6γ της Π.Ν.Π. της 30.4.2012. Ισχυρίζεται ειδικότερα το αιτούν Ταμείο ότι κατά τη σαφή έννοια της προεκτεθείσης διατάξεως του άρθρου 9 παρ. 12 ν. 4051/2012, που τέθηκε σε ισχύ στις 29.2.2012, επιβλήθηκε στο Ταμείο αυτό η υποχρέωση να καταβάλλει επί 12 μήνες, αντί του ΤΕΚΕ, τα ποσά που θα προέκυπταν από την εφαρμογή των διαδικασιών των άρθρων 63Δ παρ. 13 και 63Ε παρ. 7 του ν. 3601/2007, καταλαμβάνοντας όσες διαδικασίες θα κινηθούν μετά τις 29.2.2012, δηλαδή μετά τη θέση σε ισχύ του νόμου αυτού, που ίδρυσε το πρώτον την ανωτέρω υποχρέωση του Τ.Χ.Σ. Η εφαρμοσθείσα όμως διάταξη της Π.Ν.Π., επεκτείνει την υποχρέωση αυτή του Ταμείου, καθιστώντας αυτό υπόχρεο καταβολής και ποσών που προκύπτουν από την εφαρμογή των ανωτέρω διαδικασιών που κινήθηκαν πριν την θέση σε ισχύ του (ερμηνευομένου) νόμου 4051/2012. Συνεπώς, κατά τα προβαλλόμενα, η διάταξη αυτή της Π.Ν.Π. εισάγει νέα ρύθμιση και δεν είναι πράγματι ερμηνευτική της αρχικής, δεν δύναται δε να τύχει, ως

ψευδοερμηνευτική, αναδρομικής εφαρμογής. Το ζήτημα όμως που τίθεται από τον ανωτέρω εκτεθέντα λόγο ακυρώσεως, αν, δηλαδή, η διάταξη της Π.Ν.Π. κατ' εφαρμογήν της οποίας εξεδόθη η προσβαλλόμενη ατομική πράξη είναι γνησίως ερμηνευτική ή ψευδοερμηνευτική και μη δυνάμενη, στην τελευταία αυτή περίπτωση, να τύχει αναδρομικής εφαρμογής, δεν είναι κρίσιμο στην προκειμένη υπόθεση. Τούτο δε διότι ο αξιούμενος από το αιτούν Ταμείο δικαστικός έλεγχος, εάν απέληγε σε κρίση του Δικαστηρίου ότι η κρίσιμη αυτή διάταξη δεν αποτελεί, παρά τον αυτοχαρακτηρισμό της, αυθεντική ερμηνεία της προηγούμενης, θα είχε ως μόνη συνέπεια ότι αποκλείεται η συνταγματικώς ανεπίτρεπτη αναδρομική εφαρμογή της ότι, δηλαδή, ο νέος κανόνας δικαίου θα ισχύει για το μέλλον. Σύμφωνα όμως με τα ήδη εκτεθέντα περιστατικά, η προσβαλλόμενη πράξη της Προϊσταμένης Μονάδος Εξυγίανσης Πιστωτικών Ιδρυμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος εξεδόθη στις 3.5.2012 κατ' επίκληση της διατάξεως του άρθρου Πρώτου παρ. 6 γ' της από 30.4.2012 Π.Ν.Π., που δημοσιεύθηκε αυθημερόν, ήτοι στις 30.4.2012 (Φ. 103Α') και είχε, συνεπώς, τεθεί σε ισχύ πριν την έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως. Κατά τη σαφή δε έννοια της εφαρμοσθείσας διατάξεως, το κύρος της οποίας δεν αμφισβητείται από άλλη, πλην της εκτεθείσας, άποψη, το αιτούν Ταμείο είναι υπόχρεο να εξοφλήσει, εντός του χρόνου των 12 μηνών από τη θέση σε ισχύ του Ν. 4051/2012 (29.2.2012) τις σχετικές γεγεννημένες υποχρεώσεις του ΤΕΚΕ που δεν έχουν εκπληρωθεί από αυτό μέχρι την έναρξη ισχύος της Π.Ν.Π., ήτοι δεν έχουν εξοφληθεί μέχρι τις 30.4.2012, ανεξαρτήτως του χρόνου γενέσεώς τους. Επομένως, και αν ακόμη θεωρηθεί ότι η επίμαχη διάταξη της Π.Ν.Π. εισάγει νέο κανόνα δικαίου που ισχύει για το μέλλον, η προσβαλλόμενη πράξη, με την οποία καλείται το Τ.Χ.Σ. να καταβάλει το υπόλοιπο της διαφοράς, αντί του ΤΕΚΕ που είχε καταβάλει μέρος του συνολικού ποσού σε χρόνο προγενέστερο της ισχύος της νέας διατάξεως, εκδοθείσα υπό το κράτος ισχύος της νέας αυτής διατάξεως της Π.Ν.Π. είναι νόμιμη, εκδοθείσα, σε κάθε περίπτωση, κατ' ορθήν ερμηνεία και εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως. Για τους λόγους αυτούς ο προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος.

10. Επειδή, κατόπιν τούτων, πρέπει ν' απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση και να γίνει δεκτή η παρέμβαση.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την αίτηση.

Δέχεται την παρέμβαση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει στο αιτούν Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΤΧΣ) τη δικαστική δαπάνη της Τράπεζας της Ελλάδος, που ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ και του παρεμβαίνοντος Ταμείου Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων (Τ.Ε.Κ.Ε.), που ανέρχεται σε εξακόσια σαράντα (640) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 15 Οκτωβρίου 2012

Ο Πρόεδρος του Δ' Τμήματος
Σωτ. Αλ. Ρίζος

Η Γραμματέας του Δ' Τμήματος
Μ. Παπαδοπούλου

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 30ής Ιουλίου 2014.

Ο Πρόεδρος
Τμήματος Διακοπών Ν. Ρόζος
Αθανασίου ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ο Γραμματέας του Β' Ν.

Εντέλλεται προς κάθε δικαστικό επιμελητή να εκτελέσει όταν του το ζητήσουν την παραπάνω απόφαση, τους Εισαγγελείς να ενεργήσουν κατά την αρμοδιότητά τους και τους Διοικητές και τα άλλα όργανα της Δημόσιας Δύναμης να βοηθήσουν όταν τους ζητηθεί.

Η εντολή πιστοποιείται με την σύνταξη και την υπογραφή του παρόντος.

Αθήνα,

Ο Πρόεδρος του Δ' Τμήματος

Η Γραμματέας του Δ' Τμήματος

Ν.Σ.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It states that records are essential for the proper management of an organization and for ensuring that all activities are properly documented. The document also discusses the importance of confidentiality and the need to protect sensitive information. It emphasizes that records should be kept secure and accessible to authorized personnel only. The document concludes by stating that records are a valuable asset and should be treated as such.

The second part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It states that records are essential for the proper management of an organization and for ensuring that all activities are properly documented. The document also discusses the importance of confidentiality and the need to protect sensitive information. It emphasizes that records should be kept secure and accessible to authorized personnel only. The document concludes by stating that records are a valuable asset and should be treated as such.

The third part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It states that records are essential for the proper management of an organization and for ensuring that all activities are properly documented. The document also discusses the importance of confidentiality and the need to protect sensitive information. It emphasizes that records should be kept secure and accessible to authorized personnel only. The document concludes by stating that records are a valuable asset and should be treated as such.

The fourth part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It states that records are essential for the proper management of an organization and for ensuring that all activities are properly documented. The document also discusses the importance of confidentiality and the need to protect sensitive information. It emphasizes that records should be kept secure and accessible to authorized personnel only. The document concludes by stating that records are a valuable asset and should be treated as such.

The fifth part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It states that records are essential for the proper management of an organization and for ensuring that all activities are properly documented. The document also discusses the importance of confidentiality and the need to protect sensitive information. It emphasizes that records should be kept secure and accessible to authorized personnel only. The document concludes by stating that records are a valuable asset and should be treated as such.